

Kemikalijama iz mojih tvornica premazane su atomske bombe

Boris Mikšić razmišlja o povlačenju iz politike

Razgovarao: Dražen Stjepandić

Na domaćoj političkoj sceni Boris Mikšić je u posljednjih nekoliko godina najpoznatije ime iz dijaspore. Dečko s Trešnjevke bio je na predsjedničkim izborima 2005. godine veliko iznenađenje. Za nezavisnog kandidata Borisa Mikšića glasalo je oko 500.000 glasača i samo zahvaljujući glasovima mrtvih iz Hercegovine, kako se kasnije pouzdano utvrdilo, pripisanih kandidatkinji HDZ-a Jadranki Kosor, dečko s Trešnjevke nije ušao u drugi krug.

U Ameriku je otišao sa suprugom Olgom 1974. godine kao mladi inženjer s tek stečenom diplomom Fakulteta strojarstva i brodogradnje. U gradu St. Paolu, na obali Mississippija u državi Minnesota, izgradio je korporaciju Cortec koja je svoj poslovni uzlet ostvarila proizvodnjom sredstava protiv korozije. U tom poslu surađuje s nekim od najpoznatijih multinacionalnih kompanija. Njihov kupac je i Nassa, a angažirani su i na poslovima havarije nuklearke u Fukushima.

Gospodin Mikšić se odmarao proteklih dana zajedno s trećom suprugom Ines u Nerezinama na otoku Lošinju. Po dolasku u Zagreb sastali smo se na terasi ispred hotela Dubrovnik. Na razgovor za portal "Tjedno" gospodin Mikšić je došao zajedno s novom suprugom. U najnovijem poglavlju "Zadnji vlak za Bad Gadstein" u biografskoj knjizi *Američki san dečka s Trešnjevke* Boris Mikšić je opisao kako je treću suprugu upoznao i zaprosio na ribolovu na brodu.

Nedavno ste se ponovno oženili. Gdje ste upoznali treću suprugu?

-Tri puta Bog pomaže. Upoznali smo se prije tri godine na Floridi. Upoznala nas je moja majka. Ines je rođena je u Münchenu, u Njemačkoj se počela baviti modom i onda je uspješnu karijeru nastavila u Americi. Ines i njezin suprug bili su gosti na mojoj jahti, imali smo i dobar

ulov ribe koju je Ines pripremila. Poslije se Ines razvela, a ja nisam bio oženjen. Susreli smo se u Europi. Poslije razvoda Ines me nazvala baš na moj 59. rođendan. Bila je u Garmisch Partenkirchenu, a ja u Belom Manastiru. Dogovorili smo se da se vidimo na pola puta, u austrijskom Bad Gadsteinu. Najveći dio godine provodimo na Floridi u gradu Sarasota, koja je najbližnja Opatiji. Siesta Beach u Sarasoti u mnogim anketama proglašena je za najljepšu američku pješčanu plažu.

Vi i vaša supruga strastveni ste ribolovci. Kakvu sve ribu lovite dok krstarite između obala Floride i Bahama?

- Nedavno sam ulovio marlina ili sabljarku dugu dva metra i deset centimetara, tešku preko sto kilograma. Prije toga sam ulovio gofa teškog preko dvjesto kilograma. Lov gofova tamo je zabranjen, ako ih ulovite, morate ih pustiti natrag.

Protetkih dana boravili ste i u Nerezinama na Lošinj, pa usporedite malo naš turizam s onim na Floridi.

- Hrvatska ima veliko iskustvo u turizmu. Pomorski turizam je u Hrvatskoj organiziran bolje nego bilo gdje na svijetu. Florida je lijepa, ali je ravna i jednolična. Imate samo pijesak i palme. U Hrvatskoj plovidba nudi nešto potpuno drugačije. Imate stijene, otoke, svaki grad je drugačiji, dok su na Floridi sve marine iste.

SANACIJA FUKOSHIME

Nedavno ste boravili u Japanu. Kako se vaša korporacija Cortec našla u poslu saniranja nuklearke u Fukoshimi?

- Preko trideset godina sam u poslu proizvodnje antikoroziivnih sredstava i radim sa svim velikim proizvođačima opreme za nuklearne centrale. Jako smo poznati u tom poslu i izabrali su nas kao kompaniju s mnogo iskustva i referenci. Tehnološki, to je jako zahtjevan posao i blizu smo pronalaska rješenja. U povijesti nuklearne tehnologije takav problem se još nije dogodio. Još nitko ne zna koliko će sve to trajati. U Tokiju imamo ured i sa Toshibaom koja je sagradila nuklearku u Fukoshimi odavno surađujemo. U našoj ekipi imamo najbolje stručnjake na svijetu za antikoroziivna sredstva. Sanaciju vodi Toshiba, a mi smo jedina korporacija na svijetu kojoj je ponuđeno rješavanje problema s korozijom.

Hoće li iz nuklearke u Fukushimi i dalje dolaziti top vijesti ili će se situacija smirivati?

- Mislim da Japanci previše odugovlače, ne znaju što napraviti, a što se više odugovlači s pravim rješenjem, konzekvence će biti veće. Došlo je do urušavanja konstrukcije krova, pokušava se primijeniti metoda desolinizacije slane vode. Mi smo ponudili daleko bolje i jeftinije rješenje i ostaje nam vidjeti za što će se u Japanu odlučiti.

Može li se nešto slično dogoditi u Krškom?

- Krško je sasvim druga priča. Sva oprema u nuklearci Krško zaštićena je našim kemijskim sredstvima. Nuklearka u Krškom nije u zoni velikih zemljotresa i tsunamija. Japanske nuklearke su građene na pogrešnim mjestima. U Americi i Europi su ponuđena daleko kvalitetnija rješenja i te nuklearke su mnogo sigurnije nego japanske.

Često se, dok se raspravlja o nuklearnoj tehnologiji, postavlja pitanje za ili protiv?

- Nuklearna energija može biti solidno rješenje energetskeg pitanja za cijeli svijet. Zagađenja su najmanja, naravno ukoliko se prije izgradnje nuklearne centrale naprave prave analize terena. Dugoročno nema boljeg rješenja energetskeg pitanja.

Svojedobno je veliki hit bio film "Kineski sindrom" s Jane Fonda u glavnoj ulozi. Vrijeme je pokazalo da se taj film zapravo trebao zvati "Japanski sindrom".

-Medijski borci protiv nuklearke bili su jako eksponirani i zbog toga je Amerika trideset godina u zakašnjenju s adekvatnom primjenom nuklearne enrgije.

-Posebna priča u nuklearnoj tehnologiji jest njezina primjena u vojne svrhe. Je li točno da su gotovo sve atomske bombe na svijetu premazane antikorozivnim sredstvima koje proizvodi vaša korporacija Cortec?

-Imamo mnogo posla ne samo u Americi, nego u Kini i Rusiji. Svi imaju problema s korozijom. Poseban je problem transport nuklearnog naoružanja, točnije utovara na brodove i zrakoplove. Zbog korozije može doći do nesagledivih posljedica, posebice u mornarici gdje je nuklearno naoružanje stalno izloženo slanoj vodi. Nuklearno naoružanje je obično smješteno na perifernim i nenaseljenim mjestima, na dalekim otocima i u džunglama. Tamo nema tehničara koji će to održavati, a naoružanje mora stalno biti u funkciji. Za sve te probleme naša korporacija pruža najbolja rješenja.

Kad bi se, primjerice, s antikorozivnim sredstvima koje proizvodite premazao lim, koliko dugo ne bi zardao?

-Barem 25 godina, ali autoindustriji nije zanimljivo imati dugotrajne automobile. Najveći problem korozije lima kod automobila je loša priprema prije farbanja. U tome je tajna kvalitete lima. Na Mercedesu prije lakiranja lim operu deset puta i zato im je lim kvalitetniji od Fiata, na kojem lim peru jednom.

BUDUĆNOST JE U RAZGRADIVOJ PLASTICI

U Zagrebu pripremate doktorat, koja je tema vaše doktorske disertacije?

-Na svom matičnom Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu pripremam disertaciju na području biopolimera proizvedenih iz obnovljivih sirovina. Biorazgradiva ambalaža je točan naziv moje teme. Do sada sam objavio preko dvjesto znanstvenih radova i dvije stručne knjige na području protukorozivne zaštite i biorazgradive plastike i ambalaže. Jedan sam od prvih u svijetu koji su razvijali tehnologiju proizvodnje biorazgradljive plastike. Ta tehnologija je nastala u Minnesoti početkom devedesetih. Sirovine možemo uzgajati na našim njivama, ne moramo uvoziti naftu i plin. Pošto je sirovina proizvedena od prirodnih materija, pod zemljom lako postaje hrana za bakterije, za razliku od klasične plastike. Posao proizvodnje amabalaže je drugi po veličini u Europi, odmah iza proizvodnje hrane, a ispred automobilske industrije. Naša tvornica Eco Cortec u Belom Manastiru je najmodernija u Europi. Posao s klasičnom plastikom vrijedi nekih sto milijardi eura godišnje. Samo deset posto od tog kolača donio bi tvornice po cijeloj Hrvatskoj. Italija je već donijela zakon da se sva ambalaža mora izrađivati od biorazgradive plastike.

Kako se neki mali plastičar može uključiti u posao s biorazgradivom plastikom?

- Samo od nas kupi grenulat. Imamo urede u Zagrebu i Belom Manastiru, treba nam se obratiti i dobit će se novi proizvod i nova rješenja.

HRVATSKA TREBA NOVE LJUDE

-Što je s vašom političkom karijerom? Ivan Pernar je ekskluzivno na portalu "Tjedno" izjavio da ćete na listi Saveza za promjene biti nositelj u prvoj izbornoj jedinici?

-Još nisam donio odluku da ću se kandidirati. Ako odlučim sudjelovati, ići ću s vlastitom nezavisnom listom, a s Ivanom Pernarom mogu surađivati. Razmišljam samo o prvoj izbornoj jedinici u kojoj sam na predsjedničkim izborima 2005. godine dobio 25 posto glasova.

Znači, niste previše zainteresirani za predstojeće parlamentarne izbore?

-Nisam. Treba dati priliku mladim ljudima kao što je Pernar. Na prošlim predsjedničkim izborima polučio sam iznenađujuće loše rezultate i moje poruke ljudima više nisu interesantne. Možda mi je pametnije hrvatsku politiku ostaviti drugima, a ja ću se baviti svojim tvornicama.

Što očekujete od predstojećih parlamentarnih izbora?

-Mislim da će najviše glasova dobiti nezavisne liste. Stranke su izgubile povjerenje glasača. Hrvatskoj su potrebna nova lica i novi ljudi.

Četiri godine ste bili zastupnik u Gradskoj skupštini.

- U te četiri godine nije se donijela ni jedna gospodarska odluka. Uglavnom se raspravljalo o po meni nebitnim problemima kao što su šoping centri... Postali smo veletrgovački grad, a ne grad proizvođača. Bez zdrave proizvodnje nema gospodarstva, a bez gospodarstva nema dobrog života. Neće nas spasiti ni Europska unija